

De opening

Zelden begon de opening zo op tijd. En al om 19:19 begon kampeider Offe met de woorden: "goed, als alles goed is". Nou alles was blijkbaar goed, dus we konden beginnen met de opening. Voordat alle hikes zich met een stukje gingen voorstellen kwam natuurlijk eerst even het al oude verhaal, dat iedereen lief moest zijn voor elkaar en natuurlijk ook tegen 'gewone' mensen en dat we het vooral "gezellig moesten houden" (well duhûh!).

Hierna begon het voorstellen met een stukje van de Scoumaker The Battle (A-)Hike. Dit stukje werd keurig van een papiertje gelezen en duurde niet heel lang, zodat al snel Sjors en Sjimie van de B-Hike op konden komen. Zij vertelden snel hoe ze dit weekend heel veel kat-tenkwaad gingen uithalen. Nog maar net waren Sjors & Sjimie van het podium afgesprongen of er begon harde muziek te spelen. Op het podium verscheen een bonte disco show van de C-Hike. Hier kon iedereen alvast de basisprincipes van de disco leren. Na een mode-show en een korte dansdemonstratie was het tijd voor de volgende hike. De D-hike hadden dit jaar "One-Day-Fly" als thema, en ook zij hadden een muziekje op de achtergrond (grote inkopper natuurlijk). Langzaam maar zeker begon het zo te stinken op het podium dat de one day

fly mensen het voor gezien hielden. Dit kwam om de mensen van de F-Hike dit jaar eruit zagen (en roken!) als heuse zwervers uit Grunnen. De Burgemeester had ze een gratis wandelvacantie aangeboden in Drenthe op voorwaarde dat ze dan ook hele weekend weg zouden blijven uit de stad. Aardig hè? De zwervers hadden hun verhaal net af en wouden gaan vragen of er nog wat mensen een gulden voor het slaaphuis hadden maar toen kwamen de Hell's Angels (van de G-hike) en joegen hun weg. De Hell's Angela's genoten even rustig van de keiharde muziek en hun leren broeken en liepen toen weer weg om ruimte te maken voor de mensen van 112-Weekend. De lopers van de X-Hike hadden zich dit jaar namelijk ingeschreven voor een stage bij de verschillende hulpdiensten van Ellertshaar (en verre omstreken). Maar nu was er net een melding binnen gekomen van een vliegtuig dat was neergestort in het bos. Daarom werden ook alle stagiaires nu opgeroepen om te komen helpen. Een druk weekend voor de boeg dus en maar snel aan de slag. De X-Hike maakte zo ruimte voor de mensen van de laat-



ste hike. De Q-Hike bestaat dit jaar geheel uit bejaarde koppels en trossen die hun oude padvinderij herinneringen kwamen herbeleven. Dus werd er een verschrikkelijk oudbollig liedje ingestart en begonnen er zich enige rollators en looprekje richting het podium te begeven. Een half uur lang naar het verschrikkelijke liedje te hebben geluisterd later waren zij eindelijk bij het podium. Maar toen was het ook al weer tijd om op te breken, iedereen een prettige hike te wensen en maar snel te beginnen.

Terugblik NHW 2000

Vorig jaar in oktober waren er weer heel veel scouts op de been in Schoonoord. Er werden toen 9 hikes gelopen, één meer dan dit jaar dus, van 20 tot en met 22 oktober. De opening begon natuurlijk een half uur te laat, maar toen werden alle thema's spetterend gepresenteerd. De scouts van de A-hike hadden het vreselijk druk. Ze waren namelijk op de boerderij dat weekend. Daar moesten ze hard werken, want alle dieren



waren weggelopen en weggevloden. Gelukkig kregen alle boeren en boerinnen de boerderij weer vol! Alle B-hikers waren vorig jaar in feest-en griezelstemming. Ze vierden namelijk drie dagen lang Halloween. Ze aten een overheerlijke hersenpasta en verzonnen toneelstukjes. Wij hebben begrepen dat alle kinderen veilig thuis zijn gekomen na deze griezel-ervaring.

De C-hikers gingen vorig jaar down-under. Zij hebben dat weekend heel wat koala's, kangaroo's en konijnen gezien. Er werden oud-Australische spelen gespeeld en Aboriginal Games gehouden. Ook de

Flying Doctors hebben nog even hun vliegtuigen laten zien. (Is het koppelen van de blonde 16-jarige jongen met een aboriginal meid nog gelukt??) De C-hikers waren niet de enigen in Australië, ook alle D-hikers waren daar te vinden. Zij waren echter met hele andere dingen bezig. Zij waren namelijk deelnemers van de Olympische Spelen in Sydney. Je begrijpt, het was een weekend vol met sporten en wedstrijden.

Het was ook de bedoeling dat er wat actiefs gebeurde, en wel bij de E-hike. Deze mensen moesten het hele weekend actief gaan bikkelen. De eerste koppels sliepen de eerste nacht dan ook pas om 3 uur, niet slecht voor een woudloper-shike! De posten waren pittig en het logboek moest vanzelfsprekend aan onmogelijke eisen voldoen.

I'm a lumberjack and I'm OK! Je kon de boswachters door het bos horen galmen bij het kappen van de bomen. De F-hikers bleven positief, maar hadden natuurlijk aan het eind van het kamp aardig wat blaren op hun handen (en voeten).

De bikkels van de G-hike waren een weekend lang bezig met hun lichaam. Het was de bedoeling dat de groepjes hun eigen lichaam leerden kennen in het NHW-weekend. Er waren dus stethoscopen en dartertende zusterjtes voor eventuele begeleiding bij onderzoeken. De Q-hikers kwamen allemaal tonnetje rond uit Schoonoord. Ze hebben het weekend voornamelijk veel, heel veel patat gegeten. In de tijd dat er



geen frikadellen, kroketten en eierballen naar binnen werden geschoven, deden de Q-hikers nog wel een postje of liepen ze een stukje. Maar het was toch voornamelijk vet.

Naast Halloween was er nog meer gegriezel vorig jaar. Er was namelijk ook een stel vampiers aanwezig. Deze vampiers deden een wedstrijd om de titel 'Oppervampier' te veroveren. De X-hike werd dan ook de VampOlympics genoemd. De posten waren bloedstollend en om de hikers heen hing een continue knoflook walm...

Naast alle hikers waren er natuurlijk weer veel posthouders, subkampleiding, hikeleiding en andere medewerkers om het kamp onvergetelijk en feestelijk te maken. De redactie van de krant was vorig jaar erg onervaren en nieuw. En jullie hebben zelf kunnen zien dat dat in combinatie met kortsluitingen en een kapotte copyprinter resulteerde in een krantje weken te laat. Helaas, we zijn dit kamp bezig ons trauma te verwerken door het krantje ruim op tijd af te leveren!

~ ALGEMEEN ~

~ ALGEMEEN ~

~ ALGEMEEN ~

Voorwoord

De 40ste NHW, een vergelijking over de jaren. Vroeger hadden we hikers, posthouders, tenten, een keuken, kampleiding, hikeleiding en subkampleiding. Nu hebben we hikers, posthouders, tenten, een kampeerboerderij, een bar, een keuken, een opbouwploeg, een krant, hikeleiding, kampleiding en subkampleiding.

Vroeger waren er ongeveer 200 deelnemers en medewerkers, nu zo'n 550!

Vroeger ging men vroeg naar bed en even vroeg weer op, nu gaat men laat (of héél vroeg) naar bed en bijna direct daarna weer op.

Er is in de afgelopen jaren veel veranderd. De NHW is gegroeid, en hoe. Het maximum is nu wel bereikt. De gezelligheid groeit nog steeds. De thema's dit jaar zijn zeer flitsend en swingend. Er is een echte competitie gaande tussen de scoutmakers en de one day fly's. De bejaarden lopen zich het vuur uit de sloffen. De zwerfers lopen door de omgeving met wandelwagens en kruitwagens. De Hell's Angels biken door het bos en brengen af en toe een groet aan alle Sjors' en Sjimies. Vele deelnemers hebben een tof disco-weekend en mocht er iets misgaan, dan is er nog altijd onze reddingsdienst van 112 weekend.

(vervolg pagina 6)

De thema's zijn echt van vroeger en nu. De bar biedt ouderwetse gezelligheid, de keuken produceert culinaire hoogstandjes en de krant is geheel geautomatiseerd. De NHW is echt met de tijd meegegaan en voor de toekomst zal ze ook niet stilstaan.

Volgend jaar krijgen we volop te maken met allerlei Arbo-regels, maar ook dat zal allemaal wel goed komen. Voor deze 40ste NHW wensen wij iedereen veel plezier en geniet ervan!

Het c-team

Wist je dat...

- er F-koppels zijn achtervolgd door een dronken vrouw in Borger, die 'haar' hunebed wou beschermen tegen indringers?

- de F-hikeleiding uit de meest onverwachte paadjes opduikt?

- zij dit doen met auto en al!?

- Masja ook weer lekker bezig is?

- zij vorig jaar al 'alles deed voor een snicker'?

- zij zich dit jaar wel heel erg aantrekkelijk voelt in zwerversvodden?

- Jelmer en Eelco dit totaal niet snappen?

- deze twee jongens niet tot 3 kunnen tellen in het Nederlands?

- zij ook graag extra punten wilden hebben ter compensatie van het Fries zijn?

- Masja niet weet met wie ze getrouwd is?

Wegopbreking?!?

Iedereen die zondag naar Groningen wil gaan, zal eventjes een andere route moeten nemen. Er is namelijk een wegopbreking. "Oh ja?". Ja er is een wegopbreking. De N34 tussen de rotonde en Eelde is opgebroken.

"Oh, oh, is dat een probleem?" Hoeft niet (kan wel), maar je kan ook gewoon over Assen gaan.

"Goh wat makkelijk, dank je wel".

Geen dank, veel plezier.



Wist je dat...

Annique nu geplet wordt.

We zo een tocht gaan lopen. Die man van de stress nu staat te wachten.

Wij dus op moeten schieten.

Dus de mzzl,

- xxxx - , Mariska, Annique, Charissa, Sanne, Jan-Willem, Christiaan van de Scouting Stadskanaal de C-hike

Vet gezellig.

We're going to disco!

Liefdestest

Lang, lang geleden was er eens een scoutinggroep en deze scoutinggroep heette de St. Vitus uit Winschoten. Vorig

jaar hadden ze in een één of ander heel apart tijdschrift een liefdestest ontdekt.

Zij (St. Vitus) hadden het idee om dit in het NHW krantje te plaatsen en de winnaars konden zich volgend jaarmelden.

Het is nu volgend jaar en er is nog steeds niks vernomen over de St. Vitus en hun beroemde liefdestest. Dit kan natuurlijk niet, maar dat wisten jullie allang. Dus als je denkt dat je gewonnen hebt, ren dan zo hard je kan naar die lui van St. Vitus uit Winschoten en vraag of je hebt gewonnen.

Je moet dan vragen naar de personen die vorig jaar de C-hike hebben gedaan. Ze hadden het zelfs over een leuke, prijs geschikt voor alle leeftijds categorieën. Dus sla je slag en ga ervoor. Succes!

Mededeling:

Met een bedroefd hart moesten wij vrijdagavond 19 oktober 2001 afscheid nemen van ons trouwe dienstmaatje en transporteur:

Een rode Ford Escort 1.3 Bravo

Voor familie en intimi zal er een afscheidsreceptie plaats vinden nog voor het einde van de NHW. En men kan op gepaste wijze afscheid nemen van onze dierbare vriend.

Geen bloemen en kaarten; een nieuwe auto volstaat.

De verslaggevers van de D- en Q-hike,

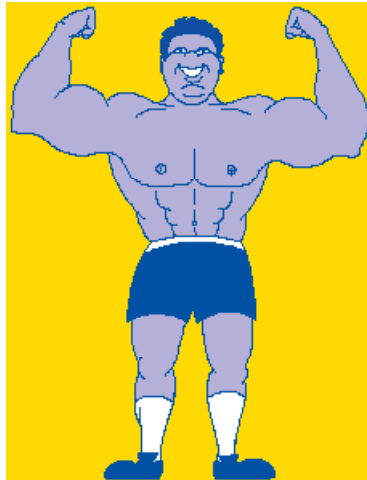
De Battle is begonnen!!

Iedereen verzamelen op de Battlefield!! Het is eindelijk zo ver, de strijd is begonnen voor de A-hikers. Het thema is dit jaar een samensmelting van Starmaker en Big Brother The Battle. Hutsel de frutsel en je krijgt zo het leuke thema "Scout Maker The Battle". Tijdens deze hike is het de bedoeling dat het beste koppel of troffel de scoutmaker van het jaar wordt. Natuurlijk moeten ze daar wel eerst om strijden, want scoutmaker wordt je niet zomaar. Vrijdagavond beginnen de A-hikers al met de eerste battle, een douanespel. De bedoeling is dat er smokkelwaar naar de andere kant van het gebied wordt gesmokkeld, heel simpel dus. Maar eerst moet de A-hikers uitgelegd worden over het hoe en wat van het spel. En omdat deze club meestal nog uit beginners bestaat, moet er ook een korte uitleg komen over bepaalde routes. Er kwam onder andere een uitleg over de bolletjes/pijltesroute, de strippenkaart, de kruispuntenroute en de zeer leuke, zogenaamde fantasieroute. Er zijn dit jaar maar liefst 27 koppels die meedoen. Er is dus genoeg animo voor Scout Maker The Battle!!

Lekke tenten

Een nieuwe morgen is aangebroken voor de battle-spelers. Na een koude, lange en donkere nacht zijn de

meeste spelers vroeg wakker. Enkelen van hen hebben heel weinig geslapen. Het is heel gezellig in hun tent... Een aantal hebben al een slechte start gemaakt vanwege een ruige nacht. Sommige tenten bleken namelijk lek te zijn.

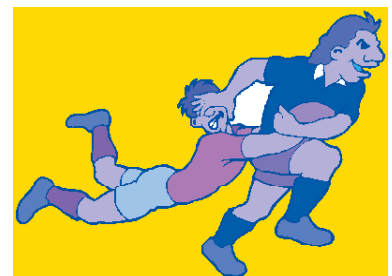


Om acht uur stond het ontbijt klaar: Lekkere warme thee en boterhammen. Tevens werden er overlevingspakketten gemaakt, want de battle van deze dag was lang en zwaar. De rugzakken werden gepakt en de eerste koppels gingen het battlefield in. De route die iedereen kreeg, moest eerst ontcijferd worden. Achteraf bleek de route niet echt moeilijk te zijn. Onderweg kwam elk koppel verschillende obstakels tegen. Het eerste onderdeel van deze battle was een echte trappersbaan. De spelers moesten zo lang mogelijk rugzakken ophouden om extra punten te krijgen. Eerst moesten ze over een touw heen. Toen onder een laag opgehangen boomstam en dat is vrij moeilijk, want je moest

helemaal op je buik er onder door schuiven. Daarna moest je weer over een touw heen klimmen en het laatste onderdeel was een apenbrug (snappen jullie het nog?).

Omkoppingen

Ieder koppel doorstond dit eerste onderdeel prima. En dus gingen ze op naar de tweede battle. De weg er naar toe was moeilijk. Veel blubber en moeilijke routetechnieken leidden naar het tweede obstakel. Daar werden de spelers getest op hun tast-zin, het voelen dus. Met een blinddoek om moest ieder koppel langs een touw lopen en alle voorwerpen met de ogen dicht herkennen. Er hing een mok, een dasring, een zonnebril, een wasknijper en nog veel meer. Dit onderdeel werd goed doorstaan en dus was het tijd om de tassen te pakken en door te gaan naar de volgende battle. Na lang zwoegen en zweten kwamen de eerste spelers aan bij het derde battle-onderdeel. De battleleiders werden door velen omgekocht. Battle-koppel 6 van de Fraeylema kocht de battleleiders om met metworst. Natuurlijk kregen ze extra punten.



Armspieren

Bij de derde battle werden de armspieren getest. Door aan een touw te trekken werd een plank verschoven. Dit ging niet altijd goed. Vele valpartijen waren het resultaat. Gelukkig liep alles goed af. Hierna gingen de spelers op weg naar de vierde battle. Hier werden de kookkunsten van de spelers getest. Ze moesten een eitje bakken. Niet iedereen kon dat al, maar uiteindelijk zag alles er goed uit. Er werd hier gesmikkeld en gesmuld!

Nadat iedereen verzadigd was, volgden de spelers de route naar de laatste battle. Hier moest men leren zingen. De spelers hadden een yell gemaakt en deze moesten ze laten horen. Hard geschreeuw en vals gezang waren het resultaat!

Koppels die vroeg terug waren kregen een extra scoutmaker opdracht. Ze moesten een scouthut bouwen.



De maaltijd

Na een lange battletocht konden de spelers eindelijk gaan eten. Ieder koppel had eigen eten meegebracht. De bedoeling was dat de maaltijd aan de schijf van 5 zou voldoen. Voor velen was dit een moeilijke opgave. De maaltijden varieerden van broodjes knakworst tot chili con carne en van pannenkoeken tot

stamppot-boerenkool. Iedereen heeft ondanks het primitief koken erg genoten van de maaltijden.

Talentsbattle

Het was zover, de laatste battle voor de zaterdag kwam eraan. Een geweldige talentenjacht stond op het programma. Tijdens dit spektakel waren er onder andere toneelstukjes, liedjes en quizzen te zien. Tevens waren er ook koppels die moppen vertelden en trucjes vertoonden. Natuurlijk mochten de geweldige dansjes niet ontbreken. En natuurlijk de reclame niet te vergeten. Na een lange avond stukjes te hebben gezien, kwam er aan deze zaterdag battle een eind. De scoutmakers gingen hun tent opzoeken voor de nodige nachtrust.

Hoi !!!

Op de zaterdagavond heeft de A-hike een bonte avond. Op die avond mogen er stukjes en gedichten worden gedaan en mag er geplaybackt worden. De punten die je op die avond haalt, worden opgeteld bij al de andere punten die je dit weekend haalt. Daar worden de 3 beste koppels uitgehaald en die krijgen een prijs. De subkampeiding zorgt voor een heel gezellig weekend! Het is bij ons supergezellig. Dat komt vooral door onze subkampeiding. Veel suc-6

Groetjes van: Gabriëlla Guikema & Mandy Rozenberg scouting Hoogezand.

Yell

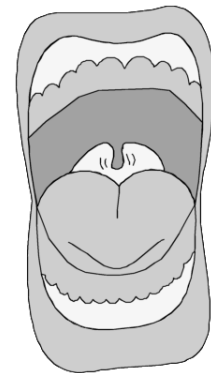
Scoutmaker, scoutmaker, scoutmaker!

Een koppel van de A-Hike wint de beker,
Dat is zeker.

Scoutmaker, scoutmaker!

Wij komen voor de beker.

Afzender: door koppel 1 uit Hoogezand.



Obstakels

De zondagmorgen begon goed. Iedereen mocht uitslapen. Om 8:30 uur was het ontbijten. Om 10:00 uur ging het eerste koppel het battlefield in. Onderweg kwamen ze allerlei obstakels tegen. Eén van de obstakels was een quiz over artiesten. Ook werden de spieren weer getest door middel van een trappersbaan en een vlot. Gelukkig was er onderweg lekkere chocomelk. Tevens werd het denkwerk op de proef gesteld. Ze moesten een geheimschrift ontcijferen. Na alle dropvetereindjes aan elkaar te hebben geknoopt op post 6, was het einde in zicht. Eindelijk. De battle is ten einde!

Helden

Het is een mooie avond. Lekker weertje 16 graden volop zon... uh sterren.

De hikeleiders Sjors en Sjimmië heten de deelnemers van harte welkom. De deelnemers, 16 koppels en troppels in totaal, staan een zware beproeving te wachten. Dit weekend moeten ze 2 hikes voltooien, maar ze beginnen op deze heldere vrijdag avond met een spel in het bos. Om half negen vertrekken ze van het subkamp. Na een klein stukje lopen zijn ze aan gekomen bij een erg donker stuk bos; perfect voor een mooi spel. Sjors legt het puntenspel (hoe origineel) uit. Er zijn 10 posten en op elke post word er een kaartje uitgedeeld. Elk kaartje heeft punten. Elk kaartje heeft ook zijn eigen kleur om vals spelen te voorkomen (erg handig om twee posten blauwe kaartjes te geven?!). Als de posten bemand zijn sturen Sjors en Sjimmië de deelnemers het bos in. Na vijf minuten laat Sjimmië zien hoe diervriendelijk hij is. Ze trapt per ongeluk (volgens eigen zeggen) een lief en weerloos nacht-vlindertje de modder in. Na enkele minuten creperen maakt Sjors er toch maar ff een opmerking over. Gelukkig sterft het arme dier daarna snel (drie keer er op stampen). Helaas is Sjors ook niet erg sociaal, want hij stuurt een stel hike lopers compleet de verkeerde kant op. Rond een uur of negen komen de eerste deelnemers al terug omdat ze het eindsignaal gehoord hadden.

Loos alarm

Dit bleek loos alarm te zijn en S&S sturen ze wederom het

bos in opzoek naar de soms bijna onvindbare posthouders. De meeste posthouders geven de punten gewoon weg, maar bij sommige moet je het verdienen. Bij de posthouders van de Chauken moeten de dames een liedje zingen en de jongens zich opdrukken voordat ze in de punten vallen. Om kwart over negen komt er een koppel op de hikeleiding afstormen. Het is koppel 5 (Thimo en Wouter). Hun score is 156 punten. Als tweede komt koppel 7 binnen met 8 kaartjes en 103 punten. Koppel 8 doet het ook lekker met 10 kaartjes en 127 punten. Troppel 4 heeft maar 7 kaartjes, maar met een punten aantal van 114 zijn ze ook erg goed. Ondertussen is het al half tien en worden Sjors en Sjimmië erg moe en komt het spel tot een einde. Na een korte vooruitblik op de volgende dag lopen ze gezamenlijk terug naar het subkamp en hiermee is het fanatieke deel van de avond ook afgelopen. En nu om elf uur naar bed (tuurlijk...).



Voetje vrijen

Bij post 1 kwamen we koppel 10 (Celine en Ester) en 11 (Henriëke en Emma) tegen. Ze hadden weinig geslapen en koppel 10 werd vroeg gewekt door koppel 11. "Verder hebben we nog niet veel gedaan, maar het wel leuk gehad". Koppel 16 lag bij Roelof van

koppel 2 in de tent en één van de dames kon het niet laten om voetje te gaan vrijen met Roelof. Koppel 16 vertelde dat ze vanavond bij koppel 2 in de tent gaan slapen, omdat de tent lekt. Tegen 22:30 uur lag iedereen te slapen. Om 23:00 uur moest het stil zijn.

Koppel 9 had last van het koppel dat naast hen lag, omdat ze het over sprinkhanen hadden en over een mug in hun tent. Die hadden ze gevangen en wilden ze als huisdieren gaan gebruiken. De leiding kwam eraan, omdat ze zoveel geluid maakten. Toen waren ze even stil. Toen de leiding weg was, gingen ze gewoon weer verder met hardop praten, over "hun" huisdieren. En ze maakten ook nog allemaal rare scheetgeluidjes. Koppel 9 kon daardoor de hele nacht niet slapen.

Koppel 4, Floris, Rob en Rubin, hebben een ruige nacht gehad. In het begin van de avond hebben ze bij de C-hike gezeten. Dat was allemaal erg gezellig en er werden veel moppen verteld. Veel en veel later enzo gingen ze naar hun eigen tent, waar in enkele minuten de tent bol stond. Toen ze 's ochtends weer opstonden en verder gingen, waren ze verdwaald (de snoep voorraad raakte erg snel op). Toen kwamen ze Emma en Henriëke tegen. Zij hebben Floris, Rob en Rubin weer op de goede weg geholpen. Uiteindelijk kwamen ze bij post 1 en hebben ze een blind spoor gehad. Er hingen 7 voorwerpen aan een touwtje dat tussen de bomen was gespannen. Op deze post waren 10 punten te verdienen. Daar hadden ze het maximale aantal punten gehaald. "Voor de rest is het erg leuk en vermaken we ons".

Bij post 2 waren de koppels druk bezig met zandkastelen bouwen, eitjes bakken enzovoorts. Erg slim van de posthouders, die zo vandaag geen ontbijt hoefden te maken. De post was bij het Loo-meer. Koppel 11 was aan de andere kant van het meer aan het schrijven. Ondertussen vertelde koppel 4, Floris, Rob en Rubin dat ze weer verkeerd zijn gelopen (komt dit nog goed?).

Bij post 3 mochten de deelnemers hun eer betuigen aan Sjors en Sjimmië. Dit deden ze door de ramen van de prinegraad.

Koppel 1 (Jonathan en Michiel) hebben hun tent onder gespoten met deo, omdat er opeens zo'n stank was. Dat kwam omdat Jonathan zo'n scheet had gelaten dat de stoktent een koepeltent werd. De stank was zo hevig, dat het hele kampterrein ernaar stonk. De kabels van de verlichting waren helemaal aan elkaar gesmolten.

Koppel 16 had een bepaalde dienst aangeboden voor 50 cent. Er was één koppel die hier gebruik van maakte. Alleen voor hun buurjongens was het gratis. Eén van de dames van koppel 16 vindt haar buurman meer dan leuk. Het is ook leuk om te weten dat deze jongens ook erg van de THEE hebben genoten.

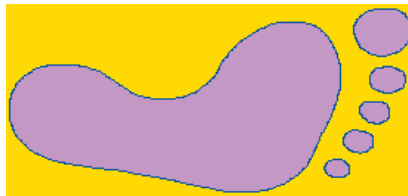
Verslag van troppel 4

Om 12:40 uur kwam troppel 4 aan. Wij waren voor de tweede keer verdwaald. Maar goed. Toen we aankwamen mochten we een stukje schrijven. Daar ben ik nu mee bezig. We liepen eerst een tijdje achter drie wichtjes die de rugzak helemaal scheef hadden hangen, maar die hadden we binnen een paar minuten ingehaald
Rob, Floris, Ruben

Hallo iedereen!

Het is hier vet melig. Want op de post waar we nu zijn moesten we eitjes bakken. En toen de eitjes helemaal klaar waren, moesten we ze aan de posthouders afgeven (shit !). Nou ja, we vinden de hike echt super strak! De andere groepen, de jongens, moesten zandkastelen bouwen: hahaha! Toen kwam er een groep uit Assen (de Zwervers Assen) bij de post aan. Die groep moest van de posthouders naar de overkant van het meertje gaan om de tekst: "Hallo". Daar waren ze heel driftig mee bezig. Nou, we hebben het heel erg naar onze zin. Nou doe!!!!

-xxx-jes van Seline en Ester.



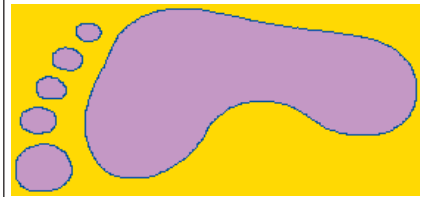
Verslag posthouders

Hallo, wij zijn de posthouders van post 4 van de B-hike. Eigenlijk horen wij op post 6, maar wegens logistieke problemen ging dat niet door. Dus nu zitten we bij een soort trappersbaan, waar de deelnemers zo origineel mogelijk overheen moeten. Dit lukt aardig, maar de 10 punten hebben we nog niet gezien (helaas). We hebben nu bijna alle koppels/troppels gehad, behalve 7 en 16 en die zijn verdwaald.

Groetjes, Jessica en Bertina, Pagista groep Stadskanaal.

Wist je dat:

*Marloes (koppel 16) met Jelmer (koppel 7) is gegaan en dat ze achter een boom stonden te



zoenen. En later tegenover de hikeleiding hebben verklaard dat het allemaal niet waar is.

*Dat koppel 10 Seline en Ester Kennes niks vinden en dat ze als enige post 7 hebben bezocht.

*De hikeleiding een stuk van de route, zo'n 2 kilometer verkeerd had uitgezet en dat daardoor de posten 5, 6 en 7 helemaal niet zijn bezocht.

*Koppel 11, Emme, Henriëke, koppel 10 niks vinden omdat ze steeds zitten te hakken op elkaar.

*Hippe van de bevers (subkampleiding van de B-hike) op zijn bed lag te slapen en toen werd besprongen door Marloes Elly. En toen zijn shag, zijn portemonnee en zijn GSM zijn afgepakt en hij ze nu(!) nog niet terug heeft.

Onze inspanning:

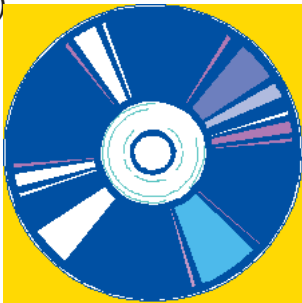
Wij, koppel 2 (Roelof en Luuk), zijn voor de tweede keer mee op de NHW. De NHW rules! Het is wel cool en de posten zijn wreed. Het is nu de 2e dag (zondag).

Onze voeten zijn hersteld van alle blaren die we hebben opgelopen van de lange tochten. Bij post 1 moesten we bliklopen. Dat ging hartstikke goed. Bij post 2 moesten we eieren gooien. Het kwam op onze handen in plaats van op ons hoofd. Het was goed voor ons haar. We kregen een hamburger, omdat de eieren op onze handen waren gekomen. Toen we die op hadden gegeten, zijn we snel verder gelopen. We vonden deze NHW helemaal te gek. Tot volgend jaar!



Popfestival

Stel: je hebt een stuk of 25 á 30 pubers om één weekend te vermaken. Waar ga je het dan over hebben? Televisie? Te passief! Sex? Te gewaagd! Vrienden? Te soft! Popmuziek? Ja waarom niet? Elke puber houdt toch van popmuziek! Kunnen ze uren over ouwehoeren. Briljante leiding dus, die lui van de C-hike. Hun thema disco sluit perfect aan op de doelgroep. Vrijdag beginnen ze dus ook maar gelijk met een leuke popquiz. (Wel eerst een uur lopen, dat was jammer maar misschien was dit om de sfeer van een heus popfestival na te boot- sen)



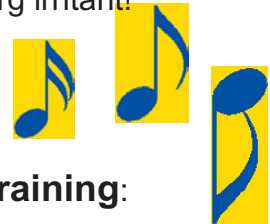
Natuurlijk was de quiz veel te makkelijk. Elke vraag werd juist beantwoord. Maar..., was er één niet snel genoeg, dan kreeg deze een muurbloempje en mocht niet meer meedoen. Leuk gevonden. Wie kent ze niet: de jongen of het meisje in de disco, staand tegen de muur, genegeerd door elke populaire puber in de buurt. En ach.... Na zo'n zware hersengymnastiek was het uiteraard snel naar bed en morgen chagrijnig weer op.

Discotrail

Gelukkig zijn de jongens van

koppel 5 slim. Ze hebben hun discokleren niet aange- trokken. Helaas zijn er andere zaken om over te wanhopen. De dames van koppel 3 en 10 (3 en 10? Zijn die niet min- stens een UUR na elkaar vertrokken, waarom lopen ze dan nu samen?) Ingrid, Sanne, Anne en Sanne (is daar niet een leuk liedje op te bedenken? Leuke discodreun eronder" Ingrid boem, boem! Sanne boem, boem! Anne boem, boem! Sanne boem boem beng. Leuk ideetje toch?) zijn de wanhoop toch echt nabij. Verschanst op een kruising, klampen ze iede- ren aan die hun de weg kan wijzen naar post 3 (geeft niet meiden, jullie verslaggever kon hem ook niet vinden, het enige wat hij weet is dat het een trappersbaantje was), maar dat was het ergste niet. De razende reporter van deze krant is op de brommer. Een brommer met een achteruit- kijkspiegel. De dames konden dus hun haar zien zitten in de spiegel. Of liever gezegd, NIET zien zitten! Wanhoop en ellende. Een zwarte bladzijde in het boek van disco! Dit komt nooit meer goed! En ze wisten nog niet eens dat ze moesten vlotvaren bij post 4. Heen en terug varen over een breed kanaal en tegelijk een lied zingen. Gelukkig was het water goed koud. De stemmen werden dus erg hoog, "staying alive" van de Beegees kwam goed tot zijn recht. Een echter waterboogy beat en disco. Gaat dat

samen? Ik vind van niet. Niettemin moest er bij post 5 met bierpullen over een tafel gegooid worden. Geluk- kig belandden de meeste glazen op de grond, zodat er tijdens de discodans geen dronken lui op de dansvloer staan. Erg irritant!



Discotraining:

Hoe krijg je nou het discoge- voel, moeten de c-hike orga- nisatoren gedacht hebben. Disco is dansen. Bewegen met je hele lichaam op het ritme van pompende glitter- muziek. De hele nacht door. Daar moet je natuurlijk een goede conditie voor hebben. Dat wordt dus trainen, trainen, trainen.

Als je de hele dag loopt, ben je zo in topvorm. Kijk maar naar voetballers, die begin- nen hun dag ook altijd met looptraining. Gooi er dan wat posten tussendoor voor de andere spieren en je vorm is niet meer te meten.

Dus vertrokken onze disco- gangers zaterdagochtend aan een lange, lange voettocht... Gelukkig werd er rustig aan begonnen. Even de hersen- spieren los trainen met een popquiz. Dat kenden ze al van de vorige dag, dus lekker makkelijk. De kop los, de benen ingelopen, op naar de volgende oefening.

Opvallend was dat er nog niet echt swingend werd gelopen, dus bleek wel weer dat er nog



heel wat doorgetraind moest worden.

Het echte werk was begonnen. De disco'ers moesten onder een net doorkruipen. Goed voor de dansspieren, maar de kleren werden door de modder wel een beetje vies. Een echte John Travolta hoort er toch ten allen tijden spik en span uit te zien...

Na deze post volgt hoogst waarschijnlijk de onvermijdelijke vermoeidheid. Een goed moment om een discolied te maken. Onder het lopen raak je in een soort trance. Het enige dat je hoort zijn je voetstappen (je koppelgenoot praat allang niet meer tegen je) stap, stap... stapperde-stap... stap, hap,

ik neem een stap, boem,boem
ik neem een hap,boem,boem
Bij post 6 kregen ze bij hamburgers. Volgens sommigen de lekkerste hamburgers die ze ooit hebben gegeten (het zal de honger wel zijn). De buikjes vol, de benen lam en nog is de eindstreep nog niet in zicht?? Jawel hoor 20 minuten na de hamburgers doemen tussen de bomen de discobal ballonnen op. Maar er wordt voorlopig nog niet gedanst. Eerst valt iedereen dood(moe) op de grond.

Nog even een liedje doen?

Yeah!,...oooh

Yeah!,...oooh

Oooh...yeah!

Oooh...wéééh!

Ik...ben zóóóó moe, boem

Ik...wil naar bed...toe, boem

Ik...doe het noooooit meer,

boem Oke...volgend jaar dan maar weer, boem,boem

Leiding beult scouts af!

In het anders zo vredevolle en rustige Drenthe werd dit weekend groot onrecht aangedaan aan een groepje scouts. Zij zijn onder het mom van een cursus disco de bossen in gelokt. De leiding beloofde de jongens dat ze na afloop van het weekend volleerde disco kenners zouden zijn. De praktijk bleek anders. De kinderen moesten een gehele dag lopen. Tijdens het lopen werd iedereen gedwongen



zware opdrachten te vervullen. Iedereen kwam dus gebroken aan op de overnachtingsplaats. Daar moest iedereen zelf zijn tent nog opzetten. Erik van koppel 17, vond de dag dus ook maar "mwoh". Zijn koppelgenoten Sjoerd en Matthias konden dit alleen maar beamen. Marieke en Jellina van de Zeemeewen waren terecht verontwaardigd omdat ze ook nog een avondspel moesten doen. Daar hadden ze geen zin meer in. "We hebben wel 15 à 20 km gelopen", zuchtte Hendrik-Jan van Tecumseh.

Beenbewegingen

Zondag was de dag van de coördinatie. Zonder goede coördinatie was er voor de deelnemers geen beginnen aan. De armbewegingen moesten precies aansluiten bij de beenbewegingen. Echt glitter en glamour. De deelnemers van de disco hike moesten de hele dag van coördinaat naar coördinaat lopen.

Natuurlijk was op elk punt een coördinatie test. Dit ging helaas niet altijd even goed. Alle oefeningen van het hele weekend ten spijt. Zo kon de posthouder van de stelt-, limbo- en hoepelpost net aan de kant duiken toen de jongens Jorrit en Jan Bart hun poging stelt lopen beëindigden. Zij sloten af met "laat maar vallen die stelten" Waarom kunnen meisjes altijd beter stelt lopen en hoepelen dan jongens?

Gelukkig was niet elke post verplicht want anders zou de helft van de deelnemers niet toekomen aan ranja lurken. Gelukkig was er nog een alcoholtest. Iedereen is goed uit de test gekomen. Dus don't worry.

Als grote afsluiter was er natuurlijk de galabaan. Maar dit was niet het hoogtepunt. Het hoogtepunt was het langverwachte en veel uitgestelde optreden van ABBA. De cursus "disco" was grandioos. De meeste deelnemers zijn voor de rest van hun leven genezen van discomuziek.

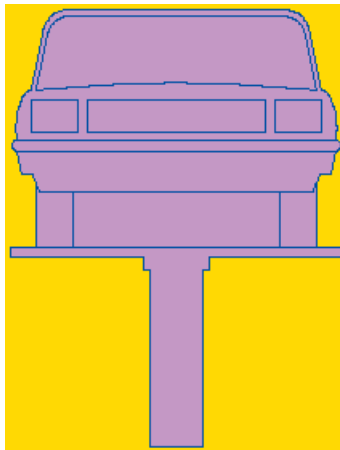
Kapotte auto

Het thema, dan wel motto van de Woudlopershike is One day fly. Helaas voor de koppels en troppels duurt deze hike langer dan 1 dag, dus is hun niet een lang leven gegund. Er is wel een positief punt; het subthema is Red Bull. En zoals bekend, is Red Bull de energizer drank waar je vleugels van krijgt. Dus niet alleen vliegen ze een stuk sneller, met een beetje geluk leven ze ook nog langer.

De route deze avond gaat via een viertal posten. Helaas zijn deze posten niet echt in thema, want het thema komt ook niet echt tot uiting bij de lopers. Er schijnen koppels te zijn met vliegen op hun muts. Gelukkig zijn de posthouders wel in thema, want voor hun is er ook een prijs te winnen: de themaprijs.

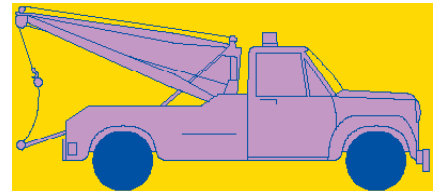
Posthouders Maartje en Wilriek hebben de meeste kans om te winnen, vinden Willem-Jan en Diederik (koppel 8) van de Woudlopers-Kipling. Hun auto is een kleine Red Bull met vleugels en zij zijn er ook heel trots op. Zij staan bij post 2, waar de lopers een trappersbaan vinden, mits zij een zaklamp hebben, want je ziet er geen hand voor ogen. Hiervoor hebben de koppels en troppels al post 1 gehad, als ze tenminste goed lopen. Koppels 1, 2, 7, 8 en 9 zullen deze post nooit tegenkomen. De overige koppels moeten daar "zo origineel mogelijk" touwtje springen. Het origi-

neelst is wel het vrouwelijke Fraeylema-troppeel, die al touwtje springend het nummer "One day fly" zingen. Normaal gesproken zou post 3 voor de posthouders Joni en Floris de leukste post van de avond moeten zijn. Helaas is het niet echt iets om over naar huis te schrijven. Het ballon scheren gaat gewoonweg veel te goed, maar misschien ligt dit aan de gebruikte mesjes: nieuw. Botte mesjes met "bramen" erin laten veel sneller een ballon knallen. Leukste bij deze post is misschien wel de auto van de krant die de geest gaf toen de uitlaat er volledig afviel (leuk zo'n motor die klinkt als een Harley Davidson).



Vlak voordat de lopers terugkeren naar de boerderij (wat zullen die balen dat ze eindigen waar ze vertrokken en dus hun rugzak net zo goed hadden kunnen achterlaten) komen ze nog de laatste post tegen. De meeste hikers vonden hier niet zoveel aan. In tegenstelling tot de plaatselijke dronkelappen die deze baan uiterst enthousiast al hebben genomen. De

posthouders zijn iets minder te spreken. Hun doos met eten, waarde ca. 50 piek, is gejat. De brander is er nog, de CD's ook, maar hun eerste levensbehoefte is verdwenen. Verder hebben de lopers zelf niets te melden.



Nu maar hopen dat koppel 7 net zo lekker slaapt op het C-subkamp, als de rest van de koppels op het D-subkamp bij de boerderij (jongens, volgende keer de hike-leiding waarschuwen, dan lopen zij niet de hele nacht te zoeken).

Red-Devil

Vandaag stonden de oneday flyers op met mooi weer, waarna ze na een goed ontbijt op pad gingen op weg naar de eerste post: een trappersbaan. Waarschijnlijk hadden sommigen minder goed geslapen dan ontbeten, want het laatste koppel had al problemen met de ontcijfering van de route op weg naar de post.

Bij post 2 moesten ze paalklimmen. Dit leverde voor de meeste mensen geen problemen op.

Een trappersbaan vervulde ook post 3 waar tot onze verbazing een heuse 'red-devil'



met vleugeltjes auto stond. Deze trappersbaan begon met een A-brug, die overging in een gekruiste apebrug en daarna in iets experimenteels met auto-binnenbanden.

Wel leuk om te weten is, dat de posthouders Maartje en Willrieke de trappersbaan 's ochtends nog snel hadden moeten aanpassen om hem toegankelijk te maken... da's service.

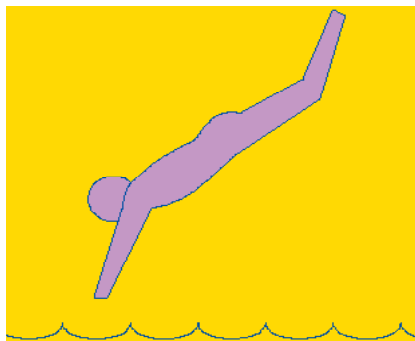
Post 4: Een vlottenpost, wilde niet echt vlotten. Om 10:43 was er nog geen koppel langs geweest. Maar wij wilden wel graag even weten hoe betrouwbaar het vlot was, dus hebben we koppel 11 van de B-hike er maar op uit gestuurd om het te testen... Het bleek een redelijk stabiel vlot te zijn met een te kort touw.

Stefan Wildeman van de Jutters was zo slim om midden in het meertje op het stenen "eilandje" tosties te bakken, maar vergat daarbij dat het vlot ook weer terug moest naar de wal, want het eerste koppel kwam eraan lopen. Hij zette het vlot af, wat daarna midden tussen wal en eiland bleef dobberen en ook niet terug gehaald kon worden, omdat het touw niet lang genoeg was.

Subkamp:

Het is half 9 's avonds als al 4 van de 9 koppels op het subkamp aanwezig zijn. Zij zetten hun tent op en bereidden het avondmaal voor. De sub-kampliding was niet blij dat nog niet alle flies binnen

waren. Vrijdagavond was het ook al 04.30 uur toen het laatste koppel aankwam. Het inmiddels beroemde koppel 7 (Diederik en WJ) waren bezig snel hun afgekoelde boerenkool op te eten. Tijdens het eten vertelden zij stoer het verhaal over hun duik in het Loomeer. Dit gebeurde bij post 4 waar zij veel punten hadden gekregen voor originaliteit. Zij waren de enige die met kleren en al het water in sprongen. Over post 5 en 6 hadden de aanwezige koppels niets te vertellen. Koppel 7 vond post 7 een baggerpost, aangezien zij niet konden zingen. Zij kenden het liedje one day fly al helemaal niet.



Post 8 echter was wel toppie. Hier lieten zij zien wat hun krachten waren zonder red bull. "Een peulenschilletje" vertelde Jaap van Tecumseh terwijl hij in zijn nasprut roerde. Hij en zijn andere troppelgenoten hebben alle 3 voor 4 man nasi met prut gekocht. Met quadroppeel 4 (Wiege, Paul, Frank en Mark) ging het niet goed, volgens eigen zeggen. Het eerste stuk van de route hadden zij uitgelegd gekregen als echte route. Niet het geheim schrift wat opgelost moest worden.

Tot slot had de subkampliding te melden dat ze blij waren, dat ze eindelijk 's middags klaar waren en een heerlijke siësta konden houden.

Hoi !!!

Vandaag lopen, klinkt saai. Onderweg moet je ook nog klimmen, duiken, opstaan en weer doorgaan. Valsspelen is natuurlijk ook goed. Vandaag in een paal van 4 meter geklimmen, boven koppeltje duikelen en weer naar beneden. Hartstikke leuk joh. Dan ook nog naar de meisjes kijken, die aan het zwemmen zijn. Er was een post waar je met een vlot naar het midden van het meer moest varen om te meten hoe diep het daar was. Zij deden het alternatief door te gaan zwemmen. De rest van de posten was klimmen en weer doorgaan.

Dinant Hofstede en Danny Quell

Galabaan

De hikers dachten zondag, met de finish in zicht, dat ze terug konden naar de boerderij. Mooi niet dus. Er stond hun nog een aangename verrassing te wachten. De - last but not least - galabaan. Een galabaan met vele moeilijke hindernissen. Onder meer een buikschuif met 2 banden, paaltje lopen, touw hangen, paalklimmen en natuurlijk een kabelbaan. Deze baan is elk jaar weer de grootste uitdaging om aan te gaan. Ook dit jaar weer een groot succes!



Wegwezen

Eerst waren alle zwervers al uit de stad gejaagd en nu moesten ze ook nog verplicht de boerderij verlaten. De koppels moesten zich meteen al melden bij een lamp in de middle of nowhere. En vanuit daar werden ze de duisternis in gestuurd. Sommige koppels hadden hier helemaal geen zin in. Zo zei koppel 5 (Sjonnie en Wieb van de Trappers) doodleuk dat ze koppel 10 waren om later weg te mogen. Of hadden ze het gewoon niet goed begrepen en dachten ze dat ze allebei 5 waard waren (aha koppel 5+5 dus). Uiteindelijk begrepen ze het toch nog en gingen samen met hun kruiwagen op pad in de nacht. Bij de lamp kon je ook nog andere koppel zwervers treffen. Zo waren er de Stadskanaalse koppels 7 & 9 Wim, Wim, Martijn & Gert Jan (die hun leiding een krat bier schuldig zijn als ze niet winnen). Ze zwerven vooral voor de lol maar ook voor de punten. Ze hadden alvast een pakje zakdoekjes opgescharreld die ze konden gebruiken als logboek. Van dezelfde groep gingen ook de koppels 8 & 10 Roelof, Robert, Phillip & Reamon gezellig het weekend samen oplopen. Toen ook deze koppels weg waren liepen er in totaal 20 zwervers de ongeveer 8 kilometer richting het slaaphuis in Borger. Onderweg kwamen de koppels een post tegen. Tenminste als ze de route goed interpreteerden en dat bleek

niks te makkelijk voor de gemiddelde zwerver. Als je dan toch bij de post aankwam, dan kon je daar je schoenenpoets kunsten laten zien op een paar hele vieze kistjes. Helaas kon je dit keer alleen punten verdienen met dit werk en geen geld.

Na de post kwam er nog een veel ergere route, maar gelukkig was de laatste route een kaartje van Borger waarop staat aangegeven waar het slaaphuis is. Dus kwam iedereen toch lekker op tijd aan. Rond een lekker vuurtje konden de zwervers nog even een eitje bakken op folie of poffen in de folie of zelf laten exploderen in het vuur (ach ja je moet toch wat hè, Elmer en Eelco?). En na dit vuur(werk) ging ieder lekker slapen, welterusten!



Openluchttheaterdiner

In alle vroegte worden de koppels van de F-Hike gewekt. Want om 8 uur is het al weer de hoogste tijd om verder te zwerven. Zelfs op een slaaphuis zijn zwervers niet echt gewenst lijkt het. Tijdens het wakker worden vroegen wij alvast wat zwervers naar

hun plannen voor vandaag. Vandaag moeten alle koppels aan de kost zien te komen op een zelfbedachte wijze en een eigen slaappleats vinden die voldoende ver van Borger en Ellersthaar aflight. Niels & Andre (koppel 4) uit Stadskanaal wilden voor de avond een echt opvanghuis zoeken en hadden voor de rest nog geen (gaaaaaap) idee. Koppel 1 (Brechtje en Marjan van de fivegroep) die de vorige dag het snelst van iedereen hadden gelopen, gingen op zoek naar een circus om zich daarbij aan te sluiten, ook wilden zij overdag muziek maken met een harmonica en een rammelding om wat geld op te halen. Koppels 8 & 10 hadden ook nog niet echt nagedacht over wat ze zouden doen. Maar ze hadden 's nachts een winkelwagentje geregeld voor hun bagage en daar konden ze ook wel mee BBQ-en vinden ze. Koppels 7 & 9 hadden niet eens de moeite genomen om hun tent op te zetten dus die hadden vast ook geen planning. Tegenover het slaaphuis kon er voor zwerverbegrippen echt luxe gegeten worden. Een echt openluchttheater ontbijt! Hier waren Masja en Marianne (koppel 6) van de voerman een kopje Wiener melange aan het bereiden. En Masja hield zich ook erg bezig met het afbekken van alle jongens om haar heen. Vooral de Friezen moesten het ontgelden, maar dat zouden ze wel gewend moeten zijn, vooral van stadgers.



Masja was al weer ouderwets op dreef met het doen van rare uitspraken. Gelukkig kon ze het gesprek van onderwerp veranderen door te wijzen op de mooie fiets die ze gebruiken om hun rommel mee te nemen, en wellicht ook om aan de kost te komen deze middag. Ze waren ook van plan vandaag een lekker eindje te lopen (fietsen) en hoopten in de buurt van de G-Hike te komen. De friezen in de groep (Elmer en Eelco) hadden zo hun eigen ideeën om aan geld te komen. Zij wilden op hun knieën gaan smeken (...). Dat was in ieder geval meer dan René en Max (koppel 2, St. Vitus) hadden bedacht toen zij weer de wijde wereld introkken samen met hun kinderwagen. Om de zwervers nog een beetje te helpen hadden ze van het slaaphuis per zwerver één lucifer gekregen die ze konden ruilen tegen steeds kostbaardere items.

Zwerver en ruilen

De dagtaak bestond dus uit twee dingen: het vinden van een geschikte kampplaats en het ruilen van de lucifers tegen meer waardevolle items. Dit lukte bij sommige zwervers erg goed. Zo ruilden Jelmer en Eelco het uiteindelijk uit tegen 1 mes, 2 pompoenen, 1 lamp en zij maakten er prachtige lampionnen van. Koppel 6 (M&M) moesten wegens logistieke redenen een grote vrachtwagenband met metalen velg en een dubbele uitlaat laten liggen. Met de antenne, een autoband en een uitlaat die ze wel meekregen zouden ze op

de zondag hun fiets om willen bouwen. Met hun heuse zwermobiel wilden ze de intocht naar de boerderij maken. Anderen kregen het voor elkaar om een lucifer langzaam maar zeker om te zetten in een zelfgemaakte appeltaart. Natuurlijk werd de lucifer ook gebruikt voor de nodige sigaretten. Maar de mooiste truc werd wel uitgehaald door Brechtje en Marjan. Die ruilden de ene lucifer in voor een wortel, die weer voor een brillenkoker, dan een hamer met voetpomp. De andere lucifer werd geruild voor een rijksdaalder en een zak snoep. Via een ketting, tafellaken, cappuccino kopje, taart, olielamp, parfum en een opblaashond kwamen ze uiteindelijk weg met een heuse fiets type Randonneur. Hiermee zijn ze toen maar gaan touren door de omgeving. Zelfs een klapband kon ze niet stoppen.

Heksenhutten

Het is zaterdag avond en de hikeleiding toert traditioneel langs alle terreintjes die de koppels hebben gevonden. Eerst gingen we op bezoek bij Mirjam & Marja. Zij waren behoorlijk ver weg gezworven en waren alweer een raar type tegengekomen. Dit type verkondigde hun dat hunebedden helemaal geen hunebedden zijn maar heksenhutten. Hierop besloten de dames maar onder één te gaan slapen.

De andere twee vrouwelijke zwervers hadden zich na hun fietstourtocht gesetteld op een camping voor een potje Yahtzee. Hierbij wouden wij

ze natuurlijk niet storen, dus gaven we snel de lunchpakketten en pepernoten af en gingen weer verder.

Alle andere koppels hadden zich paarsgewijs verspreid over de terreinen. Eerst kwamen we op bezoek bij koppel 8 & 10. Zij hadden gelukkig een bordje neergezet met richtingaanwijzingen. Want zij zaten goed verstoppt in een dennenbosje. Ze hadden hier een heel gezellig kamp ingericht, maar helaas was het wel verboden om een kampvuurtje te maken op het zandpad.

Hierna gingen wij richting het Loomeer. Hier hadden de koppels 4, 5, 7 en 9 hun kampjes ingericht. Ze hadden dit al overlegd met de plaatselijke boswachter. En mochten zelfs in het zand een vuurtje stoken.

Het laatste terreintje waar we moesten zijn was prachtig versierd met pompoen gezichtjes met kaarsjes erin door Jelmer en Eelco. Zij stonden daar samen met René en Max en hadden samen een zeer sfeervol kampje. Helaas moesten zij het doen zonder een kampvuur en met een nat grasveld, maar dat mocht de pret niet echt drukken.

Zo eindigde de Zwerfvakantie voor iedereen uiteindelijk in een goede welverdiende nachtrust en lekker lang uitslapen. Want pas tussen 14:00 en 14:30 moesten de koppels zich weer melden om een presentatie van hun doen en laten te geven en gezellig na te kletsen.

P.S. Jelmer en Eelco heel erg bedankt voor jullie geweldige verhaal over jullie hike!!



Vrijdagavond

Voordat de Hells Angels en Angela's aan de hike mochten beginnen, moesten ze een paar puzzels oplossen. De oplossingen vormden de route (als je het goed gedaan had, tenminste). Het is ook best moeilijk om een simpel "cijfer staat voor letter"-geheim-schrift op te lossen, als je een verkeerde hint van de leiding krijgt! Gelukkig waren er genoeg collega-Hells Angels van wie je de oplossing gewoon mocht overschrijven. Het tweede traject was geen puzzel, maar een strip-teasekaart en dat zagen de Hells Angels wel zitten! De meeste groepjes sloegen de derde puzzel, een cryptogram, voor het gemak gewoon over. Het "kruisje-nulletje"-geheim-schrift leverde de meeste problemen op, zelfs met heel veel hints van de leiding kwamen ze er niet uit. Gelukkig was de vijfde puzzel een rebus met heel herkenbare plaatjes. Een eitje dus! Om half tien is het laatste groepje eindelijk op weg en is de G-hike echt begonnen!

En dan nu een kritisch stukje van jullie hike-leiding: "Daar zitten we dan te wachten – al twee uur lang – en dan worden we ook nog eens gestrikt om een stukje te schrijven voor in het krantje (arme jullie, red.). De G-hike, de kinderen moeten als eerste wat geheim-schriften oplossen wat voor de meeste de grootste problemen met zich

meebrengt. Zelfs met hints waarmee je de oplossing eigenlijk al weggeeft zijn ze te moeilijk. Die scouting van tegenwoordig.!" Subkampeiding van de G-hike.



Zaterdagochtend

Om half elf kwam het eerste groepje aan op post 2 van de G-hike. Gerben, Ruben en Lisette van de Zwervers Assen waren dan ook als eerste vertrokken om kwart voor negen. Op post 2 moest je tattoo's tekenen op elkaar. Groepje 1 tekende keurig een motor en het Harley Davidson logo en dat leverde 7 punten op. Een uur later kwam groepje 12 aanzetten. Ze waren helemaal verbaasd dat ze tweede waren, want ze waren al door 6 groepjes ingehaald. Bastiaan van de Bie-shutters uit Oosterwolde sliep pas om half 3 's nachts en vandaag was hij in het water gegooid omdat hij Harm Rinke had laten struikelen. Ze vonden het thema prima, maar wel jammer dat ze niet mochten drinken of drugs gebruiken. Dat hadden ze als Hells Angels nou juist willen doen. Volgens Miriam gebeurden er te weinig leuke dingen onderweg. Tim krijgt een stoere kabouter-tattoo, maar eigenlijk had hij liever

een tandenborstel. Tim is ook al niet zo blij met de rest van de tattoo; zijn hele arm is groen.

Om 12.00 uur komen er vijf groepjes tegelijk aan. Groepje 2 en 3 lopen niet zo snel. Vrijdag kwamen ze pas om half vier 's nachts op het kampterrein. Dat kwam omdat Martine van de Havik een blessure had. Ze was gevallen bij een post en is inmiddels naar huis. Martine, veel beterschap van Nicole, Sanne, Xandereine, Vincent, Jitze en Ira! De Esdoorngroep uit Leeuwarden heeft van alles meegemaakt. Zo praat David in zijn slaap (hij zei telkens "die daar") en maakt hij rare geluiden. David weet ook wat over Ferdi en Lisette: die lagen namelijk naast elkaar in één tent. Ferdi tatoeëerde de wang van Lisette, die gelukkig niet kon lezen wat er stond. Lisette beloofde dat ze wel wraak zou nemen op Ferdi en nu wil Ferdi niet meer naast Lisette slapen. David kreeg de tekst "Bin David" op zijn voorhoofd getatoeëerd en vond dat helemaal niet erg. De posthouders zouden punten geven voor originaliteit, maar dit groepje kreeg wel erg weinig punten. Niet helemaal eerlijk dus.





Zaterdagmiddag:

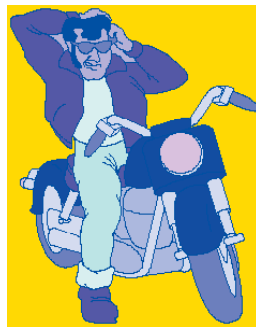
Groepje 5 van de G-hike doet alles op de fiets. Dat lijkt wel makkelijk, maar ze moeten ook weer helemaal terugfietsen naar Assen, volgens Mirjam van de Zwervers Assen. Gisteravond heeft het groepje een alcoholcontrole gehad. De leiding geloofde niet dat ze echt niets bij zich hadden. Groepje 5 was zeer teleurgesteld toen alle bagage nog eens overhoop moest. Omdat ze ook nog een keer flink omlieden, sliepen ze pas om kwart voor vier. Mark vond het thema niet bijzonder; hij had liever EHBO gehad, want dat komt altijd van pas. Iedereen vermaakte zich prima, behalve Nynke (soms), want die noemden ze om de een of andere reden Tamara. Arme Nynke! Groepje 5 vond het jammer dat ze geen andere hike tegenkwamen, maar volgend jaar doen ze gewoon weer mee.

Verder vermaakt Mark zich door een "onbreekbaar" bord van een andere hike-loper stuk te maken. Groepje 5 heeft ook nog een gouden tip voor mensen die snel in slaap willen vallen: houd een voetengevecht! Dat gaat als volgt: terwijl je in je slaapzak ligt, probeer je andere mensen naar de andere kant van de tent te schoppen zonder dat de tent kapot gaat. Daarna vielen ze als een blok in slaap. De trappersbaan werd erg gewaardeerd. De post

met yoghurthappen was leuk, maar wel erg vies. Het groepje van Mirjam, Mark, Nynke en Ramon waren ook 1 seconde sneller dan het andere Zwervers Assen groepje. Ze deden het autotrekken in 18 seconden en daar waren ze erg tevreden over.

De deelnemers

Van de scoutinggroep uit Wolvega namen de "groeps" hike wel heel letterlijk. Emma, Sander, Wendy, Patrick en Johny hebben zich namelijk opgesplitst in 3! Groepjes. Emma en Sander hebben alle posten gemist en zijn toen maar naar het subkampsterrein gegaan met behulp van de noodenvelop. Wendy liep met een ander groepje mee en Patrick en Johny liepen nog ergens rond. Emma heeft een knieblesure, maar morgen wil



ze gewoon lopen (zonder rugzak). Ook houdt Emma een geheimzinnige jongen in haar tent verborgen. We weten alleen dat hij haar haarlak gebruikt. 's Avonds hebben ze een alcoholcontrole gehad, maar omdat ze goed naar de tips van hun leiding hadden geluisterd, werd

er niets gevonden. Er namelijk alleen maar in de slaapzakken gekeken.

Langs de weg vonden posthouders van G-hike drie sip kijkende Q-hikers. Van hun leiding moesten ze alleen maar rechtdoor lopen, maar toen kwamen ze opeens een T-splitsing tegen! Gelukkig werden ze door de posthouders van de G-hike weer op het goede spoor gezet.

Puzzelen?!:

De Hells Angels en Angela's moesten zondag weer beginnen met puzzelen! De hikeleiding is kennelijk dol op puzzels, maar voor Hells Angels en Angela's lag dat inmiddels ietsje anders! Ze kregen vijf puzzelstukjes die 5 coördinaten gaven. Vervolgens stonden er vijf, al dan niet pittige posten op hen te wachten. Voor de trappersbaan draaiden de meesten hun hand niet om, maar het vlotvaren leverde al meer problemen op. Een oefening voor de fijne motoriek was het maken van een vlecht van spaghetti. De volgende post was... een puzzel! Ja, ze kregen er geen genoeg van, die hikeleiding van jullie. Gelukkig was de vijfde post weer een regelrechte uitdaging: koekhappen op een schommel! En nadat (bijna) ieder groepje alle posten had gedaan, zat het er alweer bijna op. Tijd om deze krant te lezen dus (of om alvast een beetje slaap in te halen...).

Bejaard?

Bejaard, waar denk je dan aan? Oud, dement, langzaam, dat kon je wel zien aan de hikeleiding. Maar dat hadden we niet verwacht van de posthouders. Toch kwamen we er 3 tegen op een D-hike post, op de vrijdagavond. Verdwaald, in de route vergist of gewoon op de verkeerde plek. We weten het niet, maar deze "oudjes van dagen" waren toch bereid om ons gestrande verslaggevers een lift naar de kampeerboerderij aan te bieden, nadat onze voiture gestorven was van - jawel - ouderdom... Je snapt het niet, gewoon zomaar. Bejaard zijn is cool. Not.

Creatief met bejaarden

Op het bejaardencentrum voor beeldende kunsten (post2) waren de bejaarden rustig aan het breien. Voor alle deelnemende ouden van dagen was er een gymnastiek klimtouw, je weet wel van vroeger, om mee te vingerhaken. Bijna alle bejaarden hadden zich hier al mee bezig gehouden, met wisselend succes.

Op de volgende post was schilderen het onderdeel van de activiteiten. Hier hadden de deelnemers hulp van hun groepsgenoten om bij het doek te komen. Koppel 17, "de zonnestraaltjes" hebben niet alleen het dak van het huis geverfd, maar ook hun broek

en trui. Tevens probeerde koppel 17 de pers om te kopen voor een hogere AOW. Helaas kunnen wij dit niet bereiken.



Bejaardenhaat

Bij post 4 moesten de bejaarden met hun bagage via een mooie stelling een slootje oversteken zonder de geraniums te vernielen. Er was echter een klein startprobleempje toen de stelling, opgebouwd door de "opbouwploeg", bij het eerste koppel instortte, waarna de bejaarde posthouders het met veel pijn en moeite weer moesten opbouwen.

Post 6 had hetzelfde probleem. Een eveneens door de "opbouwploeg" opgebouwd bouwwerk stortte in. Is dit toeval of bespeuren wij een vorm van bejaardenhaat bij de opbouwploeg.

Onbekende in rolstoel

Koppel Q11, Willem en Merijn van scouting Emmen, lopen de hike met een onbekende en zwijgzame man in een rolstoel. Dit koppel duwt en trekt

deze man met rolstoel door zand en modder. Toch presenteren zij het om als eerste bij post 6 aan te komen.

Bejaard zijn

Bejaard zijn is niet makkelijk. Als je dan ook nog een hike moet lopen wordt het helemaal een probleem. Je kunt het natuurlijk vergeten door dementie ofzo.... Eeeeh... dementie dus!

Op het subkamp beginnen alle kunstgebitten echt te klapperen en komen ook de verhalen boven drijven. Dit omdat er maar twee koppels bij de Tena-Lady-post zijn geweest. Dat bejaard zijn niet cool is blijkt wel uit het feit dat er maar liefst vier ouden van dagen vroegtijdig naar huis zijn gegaan. Maar de rest van de rollator-gebruikers blijft lekker doorstappen en schuiven richting het subkampterrein.

Dementie

Bij een aantal bejaarden is de dementie al genadeloos toegeslagen. Hierdoor vergat Q11 bijvoorbeeld hun tent, Q10 hun zaklampen en kon Q16 zich niks meer herinneren van de posten die dag. Ook blijken enkelen een plaatselijke deeltaxi gevonden te hebben. Zij lieten zich door de leiding terug brengen na verdwaald te zijn.

Het is ook algemeen bekend dat bejaarden niet kunnen combineren. Hun eten mag dan snel, makkelijk en absurd zijn, maar de maaltijd van

Lydia en Daniëlle (Q3) sloeg echt alles: pannenkoeken, aardappelpuree en tot slot een toetje waarvan de gebruiksaanwijzing alweer zoek was. Misschien een groeimarkt voor tafeltje-dekje....?

Q5 en Q6 vonden Enrico een groentje, maar waarom is nog steeds onduidelijk. Misschien heeft het koken met een gasbrander in de tent er iets mee te maken? Zij waren al om 12.30 uur op het subkamp, zonder ook maar één cursus onderweg te doen.

Sommige oudjes hadden een schokkende ervaring toen een kudde stieren hen opjaagde. Hun pacemakers konden het bijna niet aan. Maar gelukkig zijn ze weer opgeladen voor de volgende dag.

Overigens is de BINGO verplaatst naar zondagmiddag op de kampeerboerderij.

Wist-je-datjes

De hike- en subkampleiding wisten het volgende:

- dat zeiken met een jurk aan verrekke lastig is, vooral als je een oude opa bent;
- dat Marijn en Willem (Q11) een enorme joop in hun onderbroeken hebben na een mislukte toilet poging;
- dat Tina nu Tina-lady heet

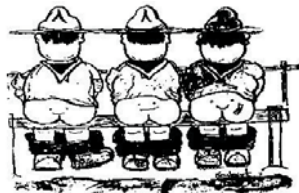
!! Fout

Op de vraag waarom de koppels de verkeerde kant op liepen, antwoorden de koppels Q 2,4,7 en 17: "Wij zijn fanatieke natuurliefhebbers en willen graag van de prachtige omgeving geni-

eten!" Zijn dat nou echte padvinders of niet?

De laatste loodjes

Na een niet al te lange nacht schopte Ard, de subkampleiding, alle koppels uit hun tent. Dat het hier ging om bejaarden bleek, want het ging niks te snel. De eerste koppels hadden om 10 uur al



twee uur een route in handen en hadden daarna nóg een half uur nodig om weg te strompelen. Dit waren natuurlijk de superkoppels 11 (Marijn en Willem, je weet wel van die rolstoel), en 9 (zoeken we op) Dit waren al de snelst lopende koppels, dus hoe het met de overige 65+ troep moest is volledig onduidelijk. De route bestond uit 8 A4'tjes die - aan elkaar geplakt - een gigantische routepuzzel opleverden. Alles stond erin, maar de bejaarden konden het slecht vinden. Als je de posten op de route gevonden had, mocht je zelf beslissen in welke volgorde je ze langsging. De posten boden ook zondag weer verscheidenheid aan 65+ activiteiten. Zo werd er in de buurt van het overnachtingterrein de mogelijkheid geboden om op je dooie akkertje over een touwbaantje te gaan. Deze activiteit werd vakkundig geleid door de activiteiten-

begeleiders van de Jutters.

Verder werden nog workshops gegeven in langzaam fietsen en "genieten en herkennen van je diner zonder smaakpapillen".

Helaas heeft niet iedereen het gezien, maar de mooiste activiteiten werden in het tweede gedeelte van de dag gegeven. Zo was er een post op wielen, voor de F1 liefhebbers onder ons. Er kon fijn gerekt en gestrekt worden op opa's trappersbaan en de dag kon worden afgesloten met een luxe cruise over het Rijnmeer. Alle rollators, wandelstokken en looprekken gingen weer richting boerderij, waar iedereen nog een hapje en een drankje werd aangeboden. Er kon nog met elkaar over vroeger gepraat worden en er werden prijzen uitgereikt aan de fitste bejaardenstelletjes. Hierna kon iedereen weer door zijn/haar kleinkinderen opgehaald worden om thuis lekker te gaan liggen in je eigen vertrouwde bed of bad.

Naaktlopen

Er kwamen rare berichten binnen over de koppels Q5 en Q6 van de Bevers. Zo heeft Enrico geheel zonder kleren een rondje gelopen rond een gasvlam. Dit deed hij overigens met een "goede" reden; hij had van Maarten verloren met een potje poker.

Over Maarten deden de raarste verhalen de ronde. Zo werd verteld dat hij een vriendin heeft met een buitenboordmotor...

Thema introductie

Op 19 oktober werd de wereld opgeschrikt door een vliegtuigongeval, bovenin het luchtruim van Gasselte. Een Cessna 105 met 4 personen aan boord was van zijn route afgeweken, een botsing met airbus 300 bleek onvermijdelijk. Er zijn onmiddellijk 18 stagiaire-reddingswerkers van het speciale XTRA-team (Extra Team Rampen Assistentie) op de zaak gezet. Hun taak bestaat uit het redden van –hopelijk- alle 375 slachtoffers die –volgens stefan- in de bomen hangen rondom en in het rampegebied.

De reddingswerkers hebben er alle vertrouwen in dat deze operatie zal gaan lukken, want zij worden bestuurd vanuit het mobiele reddings-epicentrum van generaal-reddingswerkers Eddy en Danny. Zij hebben tot hun beschikking het High Blus Performance Blusmiddel en zijn ook rantsoenen, airco, abs en traction waarop de reddingsoperatie nauwkeurig wordt bijgehouden.

Martin en Juultje

Na de opening maar gelijk naar post 1 gegaan. Het was ff zoeken, want 's avonds de weg zoeken valt niet mee. Naar wat minuten zoeken, eindelijk de goede weg gevonden. We hadden post 1 van de XTRA hike: de bagage en doping controle. Al snel kwam het eerste koppel aan. Ze moesten als eerste natuurlijk de EHBO trommel laten zien. Ook moesten ze kompas, voedsel en brandertje laten zien. Toen moesten de stagiaires hun rugzak open laten, zodat Eros, "de drugshond" kon controleren op doping en vuurwerk.

Nadat 4 koppels geweest zijn, konden we wachten... en wachten... en.... Wachten (gaap). Bleek dat de andere koppels

uitgebreid aan het evalueren waren met elkaar, dus die kwamen dus 2 uur later met elkaar aan. Post 1 kon toen worden opgeheven.

We zijn toen 's avonds nog naar post 2 van de zaterdag gegaan om te kijken of de trappersbaan al goed was opgebouwd. Daar zijn we maar blijven slapen. Maar een bus slaapt ook wel koud.

Stagiair

De intensieve zoektocht naar vermisten heeft vrijdagavond haar tol geëist; reddingsbrigadier Nina van de Zeemeeuwen heeft haar zoektocht moeten staken. Gewond aan haar voet werd zij door de speciale XTRA-rescue wagen opgehaald. Op het commando-centre te Papenvoort ontving zij van leidinggevenden Stefan en Roderick de broodnodige warmte, liefde, chocolomelk en wat koelte op de plaats des onheils. Deze heren gingen in hun liefde voor deze gewonde stagiair zelfs zó ver dat zij haar tent hielpen opzetten!!! XTRA-rescue, daar kan je op bouwen!



Rescue-roddels

- Binnen de XTRA-brigade bloeit nu al iets moois. Martijn en Michelle (koppelgenoten...!) van de Greate Pier uit Sneek schijnen elkaar méér dan leuk te vinden!

- Het was duidelijk dat Hilco & Bart van de Fivelgroep te Delfzijl met hun enorme kegel vrijdagavond de Drentse kegelbaan even hebben aangedaan. Het is ons een raadsel hoe deze manschappen de alcoholcontrole op post 2 hebben ontdoken.

- Wist u dat Marjolein van de Tecumseh een hekel heeft aan het opruimen van haar eigen peuken?

Reddings commandant

Hot news: vrijdagavond, na een eerste lange dag intensief zoeken naar overlevenden, is de reddingsoperatie XTRA tijdelijk stilgelegd. Onverwacht dichte bebouwing en uitgeputte man/vrouwschappen maakten een verdere nachtelijke missie onmogelijk.

Hoofd reddingscommandant Stefan bericht: "de manschappen maken het goed, deze overnachtingsplaats is strategisch gezien de beste". De helden Martijn & Mark van Scouting Veendam bereikten om 0:15 uur als eersten rennend het commandocentrum. Na een goede nachtrust in high-tech iglotenten zal de XTRA-brigade morgen klaar zijn voor een nieuwe dag!!!

REDDINGSMISSIE

Stefan en Ronald (Tecumseh) wisten te vertellen dat er goed opgepast moest worden om niet in een gletsjerkloof terecht te komen. Het slachtoffer moest meegesleept worden naar de EHBO-post, waar werd gekeken of alles nog functioneerde.

Gerard en Theo (Veendam) hielden het hoofd koel en boekten de snelste tijd op het traject, waar het hele reddingsteam uiteraard zeer tevreden over was.

VANDALEN

Het frisse ochtendritueel van de heren Gerard en Theo (scouting Veendam) werd zaterdagochtend om acht uur wreed verstoord. Onder het inpakken van de rugzakken, stortte onverwachts hun tent in. Theo, al klaar met zijn tas, stormde onverschrokken naar buiten. Hij zag.... De Veendamse vanden M. en M. lachend wegrennen. Het gedupeerde koppel probeerde, al scheldend, de

schade aan hun tent te herstellen. Nadat alle haringen hun plaats weer gevonden hadden, wilden Gerard en Theo het volgende even kwijt: Mark en Martijn kunnen wachten op een wraakactie!!! Wat, wanneer en hoe blijft vooralsnog onbekend. Wordt vervolgd... ..(???)

ALLE BEGIN IS MOEILIK

Dat het reddingswerk nog niet zo maar geleerd is, weten Jitse en Arjan van de Graete Pier uit Sneek nu. Bij post 2 op zaterdag moesten zij een heuse trappersbaan bedwingen. Als reddingsbrigadiers is het van belang lenig en soepel over puinhopen te krui- pen. Arjan en Jitse hadden echter nogal wat moeite met de start van de trappersbaan. Reddingscom- mandant Juultje; "het begin ging een beetje moeilijk maar de heren deden hard hun best!" Vol goede moed gingen de heren hierna weer verder op hun pad. Op zoek naar de volgende rescue-opdracht waar zij hun tanden in konden zetten...

GRONINGEN LOVES FRIESLAND

(of andersom ??!)

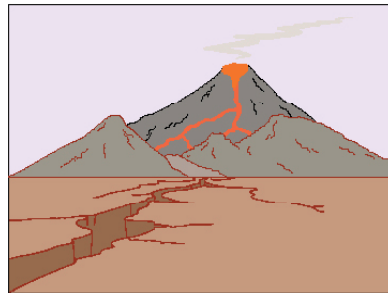
De Groningers (Impeesa) en de Friezen (Graete Pier) bij de X-hike hebben zich verzoend. Vorig jaar bij de NOWAKA hebben de Groningers zich flink misdragen: Frieze boten saboteren, schelden... Nu tonen zij berouw. Nina & Marjolein van de Impeesa groep schreven de volgende ode voor hun Friese hike-genoten: Als ik aan zee denk, denk ik aan kwallen, Als ik aan kwallen denk, denk ik aan jou! Hey alle Friezen van Graete Pier: sorry voor het Nowaka. Jullie zijn best wel cool!!
xxx, koppel 7

(redactie distancieerd zich van dit stukje)

Bergrescue

Uit het leven gegrepen van 2 posthouders. Het begon allemaal op zaterdagochtend om 7.45 uur. "Joyce, het is al kwart voor acht! "Huhuhu, schrik, help." Na een vreselijke nacht vol traumatische nachtmerries over de rampavond daarvoor, was het weer tijd om in actie te komen. Binnen enkele minuten stonden we paraat in onze rescue outfit. Na een stoot vitamines, anti-oxidanten en mineralen, gingen wij weer de strijd op leven en dood aan, bepakt en bezakt met onze rescue equip- ment.

Wij moesten onze stagiaires laten ervaren wat 't is om een rescue uit te voeren onder extreme omstan- digheden in de bergen. (PS: dit is een simulatie) In dit onher-



bergzame gebied troffen wij een slachtoffer van de vliegtuigramp aan. Voordat ze aan de rescue begonnen moesten ze eerst hun beschermende kleding aantrek- ken, wel te verstaan een thermo- broek en een reflecterend hesje. Om de ijle lucht te simuleren draaiden ze 10x om hun as. Dit veroorzaakte een dusdanige desoriëntatie die leidde tot duize lingwekkende acties. Er waren 2 stagiaires die behoorlijk geveld werden door de zwaartekracht. De stagiaires waren over het alge- meen behoorlijk gemotiveerd en actief. Qua snelheid van han- delen kon de prestatie nog aang- escherpt worden. Deze simulatie was geslaagd!! Joyce en Femke



Wist u dat:

*Eros de erotische snuffelhond van de reddingsbrigade alles heel goed in de gaten houdt. Naast mensen redden brengt hij ze ook dichter bij elkaar, aldus reddings- brigadiers Martin & Juultje.

*Reddingsbrigadier Martin (ex- Zwervers Assen) zelf ook slacht- offer is geworden van de vliegtuigramp, want hij kreeg enkele brokstukken op zijn hoofd, maar hij functioneert nog prima (aldus Juultje).

*Femke en Joyce, de reddings- posthouders, er onfrisse praktij- ken op na houden. Volgens Theo en Gerard werden zij lastig geval- len en dachten ze aan het aloude principe "jongens plagen, kusjes vragen". Maar F&J maakten het later een beetje goed met een zak snoep.

HAPPY END

Het was wel even spannend, maar het is de stagiairs uitein- delijk toch gelukt alle slachtoffers te redden en de doden te bergen. Vanochtend hebben de troepen de vliegtuigwrakken gevonden; de slachtoffers zijn eruit gezaagd. Een spectaculaire reddingsactie! Wij zijn benieuwd hoe het de toekomstige reddingswerkers zal vergaan; lukt het Hilco en Bart nu voortaan op het juiste pad te blijven? Springt Anouschka nu altijd in alle sloten tegelijk? Begrijpt Michael zijn liefdesleven ooit? Ontwijkt Martin voortaan rondvliegende brokstukken? And last but not least: Wordt de boe- renkoolsoep van Ronald en Stefan een commercieel succes?

Slotwoord

Nu dit slotwoordje wordt geschreven is de NHW nog volop bezig. De vrijdagavond was een reuze succes. Na de flitsende opening ging iedereen vol enthousiasme op stap voor een spel of naar het eerste overnachtingsterrein.

De voorspellingen waren gunstig en bleven gunstig. Zaterdag was een heerlijke hike-dag, volop zon en een lekkere temperatuur. Dit was voor menig posthouder een goed begin van de nieuwe dag na een slapende, swingende, ouderwetse, gezellige baravond. Een echt compliment aan de barploeg. De zaterdagavond was een echte surprise-avond met verloting en live-act. Voor de meeste deelnemers was de zaterdag vroeg voorbij na een hele dag hiken.

Voor de meeste posthouders was het zondagmorgenvroeg voordat ze in hun slaapzak lagen. De zondag is altijd de grote terugkomdag. Iedereen komt met een voldaan gevoel terug op de kampeerboerderij. Lekker smullend aan de snack en genietend van een video of NHW-krant. Nog even wachten op de sluiting en zo snel mogelijk naar huis en in bed. Vakantie.

De 40e NHW is weer voorbij, alhoewel, de opbouwploeg moet alles nog weer opruimen, de kookploeg alles nog afwassen, de krant alle apparatuur nog weg brengen en de bar al het statiegeld tellen. Namens het C-team iedereen bedankt voor zijn/haar of hun inzet om dit 40ste NHW een echt feest te maken. Tot op het 41ste NHW. Het C-team.

Hallo allemaal

Ook de opbouwploeg is op het 40ste NHW weer aanwezig en wel met 2 trekkers en een busploeg. Op trekker 2 van de opbouwploeg

hebben we nieuwe versies van "hoofd, schouders, knie en teen" ontwikkeld. Zo is er de 'ken je lichaam' versie ontstaan. De teksten zijn verkrijgbaar bij Hilda. Zaterdag avond zijn Johan en Koos gefopt door hun ploeggenoten. We stonden ergens in het bos om een post op te bouwen. De wagen werd afgekoppeld zodat er even snel met de trekker gekeken kon worden of we op de goede plek zaten. Toen Johan en Koos wegreden, werd de wagen door twee sterke Fraeylema mannen verstopt. Na lang zoeken en veel heen en weer rijden hebben ze toch de wagen weer gevonden. Met trekker ploeg 1 gaat het ook goed. Er wordt hard gewerkt en daar draait het om. Zonder de trekkers konden de posten op de verre hikes moeilijk worden opgebouwd.

Namens de hele opbouwploeg.

De bargozers

De Fraeylema zorgt voor het bier en fris en andere dingen. Je kunt daar ook met al je problemen terecht, want Vogel en de blauwe Doffers hebben een paar oren die enorm goed kunnen luisteren. Maar het zal lang niet altijd lukken om over je problemen te praten, want het schijnt dat ze het namelijk enorm druk hebben, vooral 's

Zoals u ziet is het ons weer gelukt om de krant op tijd af te hebben. De volgende mensen hebben dit mede mogelijk gemaakt:

Jelle Aitink
Nienke Kouwen
Jacco Schepers
Pieternel Wierenga
Martijn Bijlholt
Mark Oldenhof
Jan-Willem Beck
Liesbeth Blommert
Carin Buringa
Marco Lanenga
Onno v.d. Veen

avonds. Dus als je wat geld hebt en je hebt zin om gezellig wat te gaan drinken, kom dan naar de bar. Vooral zaterdagavond, want dan vindt namelijk een zinderende, spanningsvolle en spectaculaire liveshow plaats in de bar. Ook wordt er geweldige muziek gedraaid in de bar, maar die mening deelde niet iedereen. Met name de mensen die in het voorste huis logeerden vonden dat het om 04.00 uur vrijdagnacht tijd werd dat de muziek uit ging, maar dat vonden de barlieden en de inzittenden niet nodig, dus zijn die mensen verkast (Oh, wat jammer).

Keuken

Het eten was klaar en was opgediend. Er stond een lange rij. Veel mensen probeerde voor te kruipen. Het eten rook zo lekker dat een aantal mensen ongeduldig werden. Het wachten bleek achteraf wel de moeite waard. Het eten smaakte echt ontzettend goed. Ieder smulde ervan. En er was genoeg. Men kon zelfs een tweede keer halen. Het was mexicaans eten. Veel bonen, sla, taco's, kip en nog andere lekkere dingen. Het toetje was caramelvla met slagroom en een parapluutje. Echt, ook dit jaar weer de beste complimenten voor de keuken. Het was heerlijk!!!

Douke Hagendoorn
Berrnhard Bakker
Christian Buitenkamp
Gerdien Dijkstra
Andre Westra
Thomas Evenhuis
Merlijn Bartelink
Coen Rolf
Jakob Mast
Harm Scharft



Tot volgend jaar!!